

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Β

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 56

15 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΛΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 15

Ἡ συνδρομή ἰταίᾳ καὶ προπληρωτῇ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμὰς 12, διὰ τὰς Ἑκαρχίας δραχμὰς 18 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμὰς 20.
Ἀγγελίαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 40 λεπτά ὁ στίχος.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΣΤΑΜΠΟΥΛΩΦ ΚΑΙ ΡΟΔΟΣΛΑΒΩΦ

Ἡ σιδηρὰ τῷ ὄντι ἐπιμονὴ ἦν ἀνέπτυξεν ἀπέναντι τῶν ρωσικῶν ἀπαιτήσεων ἡ βουλγαρικὴ ἀνθηγεμονία, καὶ ἡ ὁσημέρῃ πιθανωτέρα καθισταμένη γνώμη ὅτι ἡ Ρωσία θὰ παραιτηθῇ τῆς στρατιωτικῆς καταλήψεως τῆς Βουλγαρίας, ἐπαναφέρει τὴν δημοσίαν προσοχὴν εἰς τοὺς ἐν Σόφια πολιτικούς. Δημοσιεύσαντες πρὸ πολλοῦ τὴν εἰκόνα τοῦ Καραβέλωφ, ἐνὸς τῶν ἀντιβασιλέων, παραθέτομεν σήμερον τὰς εἰκόνας τοῦ προέδρου τῆς ἀνθηγεμονίας Σταμπούλωφ καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ραδοσλάβωφ.

Σταμπούλωφ. Ἐγεννήθη ἐν Τυρνόβω τῷ 1853. Σκοπεύων νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἱερατικὸν στάδιον, ἀφιερώθη κατ' ἀρχὰς εἰς Θεολογικὰς μελέτας. Ἀλλὰ τὰ γεγονότα ἄλλως ἀπεφάσισαν. Πρὸ παντὸς ἄλλου ὁ Σταμπούλωφ διεφλέγετο ὑπὸ τοῦ πόθου νὰ ἴδῃ τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἀπελευθερομένην τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ.

Κατὰ τὴν ἐν Βοσνίᾳ ἐπανάστασιν τοῦ 1874, ἐπεχείρησε καὶ οὗτος ἐν Ἑσκή-Ζαγκρά νὰ ἐξεγείρῃ τὸν λαὸν εἰς στάσιν, ἀλλ' ἡ ἀπόπειρά του ἐκείνη ἀπέτυχε. Καταφυγὼν εἰς Βουκουρέστιον, ὁ Σταμπούλωφ εἰργάζετο ἀδιαλείπτως ὑπὲρ τοῦ προσφιλοῦς αὐτῷ σκοποῦ, ὠργάνωσε δὲ ἐκεῖθεν καὶ νέαν συνωμοσίαν, ἣτις ὁμως ἀπέτυχεν ὡς ἡ πρώτη. Τέλος ἐξερράγη ὁ ρωσσοτουρκικὸς πόλεμος, εἰς ὃν ὁ Σταμπούλωφ ἔλαβε μέρος ὡς ἐθελοντὴς μετὰ τῶν ἄλλων συμπολιτῶν του. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου εἰς τὸν βουλγαρικὸν θρόνον ἐδημιούργησε μετὰ τοῦ Καραβέλωφ τὸ λεγόμενον φιλελεύθερον κόμμα. Μετὰ τὴν ἔνωσιν τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ἐξελέγη πρόεδρος τῆς Βουλῆς. Ἐξωσθέντος τοῦ ἡγεμόνος, μετέβη εἰς Τύρνοβον, ὅπου ἐργασθεὶς μετὰ ζέσεως καὶ δραστηριότητος παρεσκεύασε τὴν ἀντεπανάστασιν, τὴν καταρρίψασαν τοὺς ρωσ-

σώφρονας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἐπαναγαγοῦσαν δὲ προσωρινῶς τὸν Ἀλέξανδρον εἰς Βουλγαρίαν. Ἀναχωρῶν ὁ Ἀλέξανδρος ἀνέθηκεν αὐτῷ τὴν προεδρείαν τῆς ἀντιδικασίαις.

Ρωδοσλάβωφ. Εἶνε ὁ πρόεδρος τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως. Μολονότι δὲ ἀνήκων εἰς τὸ ριζοσπαστικὸν κόμμα ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν εἰς τῶν πιστοτέρων τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου ὁπαδῶν. Μέχρι τινὸς συνέπραττε μετὰ τοῦ Καραβέλωφ, κατέχων ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ προεδρευομένῳ ὑπουργείῳ τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης. Πρὸ τῆς ἐξώσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου, περιῆλθε πρὸς αὐτὸν εἰς ρῆξιν καὶ ἀπεχώρησε τοῦ ὑπουργείου, ἀλλὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα συνεφιλίωσαν πάλιν αὐτούς. Ὁ Ρωδοσλάβωφ εἶνε ἀρχηγὸς τῆς ἰσχυροτέρας ἐν τῇ βουλῇ μερίδος.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ ἀπουσία τοῦ βασιλέως καὶ ὁ οἰωνός. — Εἰρηνικὴ ἀποφύξις. — Μία λέξις μετὰ διπλὴν σημασίαν. — Ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ ἐπιχειρήσις τοῦ Δαμασκηνοῦ. — Ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. — Ὁ περὶ τὰ ποτὰ ἀγὼν. — Ἡ λιπαρὰ Θεσσαλία καὶ τὰ προϊόντα τῆς. — Ἡ αἵματοχυσία.

Εἶχομεν ἀναγγεῖλῃ τὴν ἀφίξιν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας διὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ἀλλ' αὕτῃ καθυστέρησεν ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα. Μολονότι ὁ βασιλεὺς ἐξέφρασεν εἰς τοὺς παρισινούς δημοσιογράφους θερμούς ἐπαίνους διὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, τὴν πρωτεύουσάν τοῦ βασιλείου του, χωρὶς ποσὸς νὰ μνημονεύσῃ, σωφρόνως ἄλλως τε ποιῶν, τῆς διοικητικῆς καὶ δημοτικῆς ἀρχῆς αὐτῆς, δὲν αἰσθάνεται ὅμως καὶ πολὺ μεγάλῃν διαθέσιν νὰ ἐπιστρέψῃ, ἀφοῦ μάλιστα μαρτυρεῖ ὅτι τὸ θέρος δὲν ἔληξε διὰ τὰς Ἀθήνας, καὶ ὅτι ὑφίστανται ἀκόμη πλὴν τῶν διασκεδάσεων, ὅλα τὰ λοιπὰ φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα καλοκαιρινὰ ἀγαθὰ, ὁ καύσων, ὁ κονιορτός, οἱ κῶνωπες κλπ. Καὶ ἐν τούτοις τὸ ἀληθές εἶνε ὅτι ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια θὰ ἦτο ἤδη ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ἂν δὲν ἐκώλυε τὸ ταξιδίδιον τῶν ἡ τρικυμίας. Εἶνε περίεργος ἡ σύμπτωση αὐτή. Καὶ ὅτε ἀνεχώρησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ὅτε ἀνεχώρησαν οἱ βασιλόπαιδες, ἡ τρικυμία παρηκολούθησε τὸν πλοῦν των, νῦν δὲ ὅτε πρόκειται νὰ ἐπανακκάψωσιν, ἡ τρικυμία τοὺς καταδιώκει. Ὁ οἰωνός οὗτος, — ἂν εἶνε οἰωνός — μίαν μόνον ἐξήγησιν ἐπιδέχεται, ἥτις εἶνε καὶ ἡ φυσικωτάτη, ὅτι οὐδαμοῦ οἱ βασιλεῖς μας δύνανται νὰ ζήσωσιν ἡσυχώτερον καὶ ἀνετώτερον εἰμὴ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ τῷ ὄντι ἂν καὶ ἀποπλέουσιν ἐκ Νικαίας, ὡς τὸ πάλαι οἱ Σταυροφόροι, οἱ βασιλεῖς ἡμῶν κατέρχονται εἰς τὸ κράτος των ὑπὸ περιστάσεως ἐξαιρετικῶς εἰρηνικῆς. Τὰ πάντα ἡσυχάζουσιν ἡ ναρκωθεῖσα πολιτικὴ οὔτε κἂν σείσεται ἐν τῷ ληθαργίῳ τῆς καὶ ὁ ἀναθρασμὸς μόνον ὑπάρχει εἰς τὰ ὑπόγεια τῶν οἰνοπωλῶν, ἐνθ' ἀποθηκεύεται τὸ γλεῦκος, καὶ εἰς τὸ χρηματιστήριον, ἐνθα οἱ ζηλεύσαντες τ' ἀποτελέσματα τῶν σεισμῶν μεσῖται ἐπιφέρουσι γενικὸν εἰς τὸ κράτος κλονισμόν διὰ τῆς ἀδιαλείπτου ἀνυψώσεως καὶ καταπτώσεως τοῦ ναπολεονίου. Τὰ πράγματα εἶνε λίαν ἡσυχὰ καὶ οὔτε ἐπιδείξεις, οὔτε προσφωνήσεις, οὔτε λόγοι ἀπὸ τοῦ ἐξώστου ἀναμένουσι τὸν βασιλέα ἐπιστρέφοντα. Ἡ ἐκ τοῦ περυσικοῦ σφοδροῦ ἐρεθισμοῦ ἀντίδρασις ἐπικρατεῖ ἀκόμη καὶ τὸ σύνθημα ἐφέτος εἶνε νάρκη. Ἀλλὰ ἡ νάρκη ὅταν δὲν σημαίνει ληθαργικὴν κατάστασιν, σημαίνει φοβερὸν καταστρεπτικὸν μηχανήμα ἐκρηγνύμενον αἰφνηδίνως, ἐν ἄλλοις λόγοις τορπίλῃν. Ἡ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπανάληψις τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς θὰ μᾶς δείξῃ ποῖαν ἐκ τῶν δύο σημασιῶν ἔχει ἡ νάρκη μας.

Ἐκ τῶν περὶ Ἀθηνῶν λόγων τοῦ βασιλέως λαλοῦν-

τος πρὸς τοὺς γάλλους δημοσιογράφους, μᾶς ἔκαμεν ἐντύπωσιν ἰδίως ἡ ἐξῆς φράσις: «Τὸ Αἶγαίον πέλαγος μᾶς ἔρχεται ὀλίγον μακρὰν ἐν τούτοις φαίνεται ὅτι εἶνε εἰς τοὺς πόδας μας, ὅταν ἀναβαίνωμεν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν». Εἶνε φανερόν ὅτι ἡ Α. Μ. παραγνώριζει τὴν ἀξίαν τῆς εὐεργεσίας ἣν ἠθέλησε νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν πρωτεύουσάν του ὁ κ. Δαμασκηνός ἐπιχειρήσας νὰ μεταφέρῃ τὸ Αἶγαίον ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν ἀλλ' εἶνε ἀφ' ἑτέρου ἀληθές ὅτι ὁ κ. Δαμασκηνός ἀντὶ νὰ μεταφέρῃ τὸ Αἶγαίον, μετέφερε . . . τὴν Κωπαίδα!

Εἰς τοὺς κατ' αὐτὰς λαβόντας χώραν πολιτικούς ἀκροβολισμούς, μετ' ὅλην τὴν ἐπικρατοῦσαν νάρκην, ἥς ἐμνήσθημεν ἀνωτέρω, μετὰ τῶν ἐφημερίδων, ἀπεδόθη σὺν τοῖς ἄλλοις νέος χαρακτηρισμὸς εἰς τὸν πρωθυπουργόν κ. Τρικούπην ἐπικληθέντα πρῶτον τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ κ. Τρικούπης εἶνε ἐξ ὅλων τῶν πολιτικῶν ἡμῶν ἀνδρῶν ὁ τυχὼν πλειόνων χαρακτηρισμῶν καὶ ἐπιθέτων κολλακτικῶν ἢ χλευαστικῶν ἀλλὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐπιθετόν εἶνε ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα ἀτυχές. Δεδομένον ὅτι τὸ ὄνομα Ἑλλήν, ὅπως κατήντησε σήμερον δὲν ἔχει σημασίαν πολὺ εὐφημον οὐδ' εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν, οὐδ' εἰς τὴν τῶν Γάλλων, οἵτινες εἶνε οἱ μόνοι φίλοι μας, ἡ ἐπίτασις αὐτοῦ διὰ τοῦ πρῶτος ἀποκτᾷ σημασίαν ἥμισυ κολλακτικὴν διὰ τὸν νῦν πρωθυπουργόν, προτιμότερον δὲ θὰ ἦτο οἱ φίλοι του, ἂν ἐπομένως θέλωσι νὰ τὸν βαθμολογήσωσι, ν' ἀποκαλέσωσιν αὐτὸν τοῦλάχιστον ἔσχατον τῶν Ἑλλήνων ὅπως ἀπεκλήθη ἄλλοτε ὁ Φιλοποίμην, καὶ ὅπως δὲν θὰ ἡνείχετο βεβαίως σήμερον ν' ἀποκληθῇ ὁ κ. Φιλοποίμην . . . Παρασκευαίδης.

Ὁ δεινότερος καὶ κρίσιμος ἀγὼν προμηνύεται ὅτι θὰ συναφθῇ εἰς τὴν περὶ τῶν μονοπωλίων συζήτησιν, διὰ γενικὸς μὲν λόγους, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἐξῆς ἰδιαίτερον. Μετὰ τῶν μονοπωλίων, ἅτινα σκέπτεται νὰ ἰδρῶσιν ἡ κυβερνήσις εἶνε καὶ τὸ τῆς σούμας, ἀπὸ ταύτης δὲ μέχρι τῆς σουμάδας ἡ διαφορὰ εἶνε ἐλάχιστη καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης φοβεῖται εὐλόγως μήπως ἡ ἐχθροπάθεια τῶν ἀντιπάλων του ἐπίτηδες τὸν ἀποστερήσῃ τῆς χρήσεως τοῦ προσφίλου τοῦ ποτοῦ, ἐν ᾧ καὶ μόνον ἀνευρίσκει ὀλίγην γλυκύτητα μετὰ τόσα πικρὰ ποτῆρια ἀψίνθου, ἅτινα ἔχει καταπίῃ.

Σπουδαιοτάτη εἰδησις ἐκυκλοφόρησε κατ' αὐτὰς εἰς τὰς ἐφημερίδας: Σακχαρωτῶν κοκκινογούλιων ἡ καλλιέργεια ἐπέτυχε θρυμψαίως ἐν Θεσσαλίᾳ. Δὲν εἶχομεν ἄδικον λοιπὸν εἰπόντες πρὸ ἡμερῶν ὅτι τὰ κοκκινογούλια, μεθ' ὧν τόσον στενὰ συνεδέθη ἡ πολιτικὴ, ἔχουσι μέγα μέλλον ἐν Ἑλλάδι. Ἰδιαιτέρως ἡ χάρις τῆς εἰδήσεως ταύτης ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος προβλέπων ἐκ τοῦ οἰωνοῦ ἐσοδεῖαν βουλευτῶν ἰδικῶν του, ἐν Θεσσαλίᾳ, ἥς τὸ λιπαρὸν ἔδαφος παρήγαγε σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν κ. Στεφανίδην.

Τὸ τελευταῖον κατόρθωμα τοῦ κ. Παραδαρμένου.

Ῥαπισθεὶς κατ' αὐτὰς δεινῶς ὁ φιλήσυχος κ. Ζαχαρίας, μεταβάλλει εἰς φίλον τοῦ στρατιωτικῶν καὶ τῷ ζητεῖ συμβουλὴν τί νὰ πράξῃ.

Τὸ πρᾶγμα εἶνε σοβαρὸν, τῷ λέγει ὁ στρατιωτικὸς, καὶ πρέπει ἀναποφεύκτως νὰ χυθῇ αἷμα.

Ἐχεις δίκαιον! ἀπαντᾷ ὁ κ. Ζαχαρίας καὶ μεταβὰς εἰς τὴν οἰκίαν του ἐπιθέτει ἀμέσως δύο βδέλλας εἰς τὴν ἀλγοῦσαν παρειάν του.

Ἄς